

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6881/2559

พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี โจทก์ นายแสวง สมทรง โจทก์ร่วม นายสนุก อินทนนท์ กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 245

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต โจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยว่า เนื่องจากคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต แม้โจทก์และจำเลยที่ 1 จะไม่อุทธรณ์ ส่วนโจทก์ร่วมอุทธรณ์เกี่ยวกับดุลพินิจในการลงโทษของศาลชั้นต้น แต่ก็พอถือได้ว่าความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลชั้นต้นได้ส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อวินิจฉัยไปพร้อมกับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง กรณีจึงถือได้ว่า คดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้มีการพิจารณาตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและวินิจฉัยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสองแล้ว และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 2 มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยคู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ดังกล่าว คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 จึงถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ส่งสำนวนให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีในส่วนนี้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 245 วรรคสอง ซ้ำอีก จึงเป็นการไม่ชอบ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 289, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ และริบของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายแสวง บิดาของผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ต่อมาจำเลยที่ 1 หลบหนี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ชั่วคราว และพิจารณาพิพากษาคดีสำหรับจำเลยที่ 2 ไป คดีสำหรับจำเลยที่ 2 อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 2 ต่อมาเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552 จำเลยที่ 1 ถูกจับกุมตามหมายจับ โจทก์ขอให้ศาลชั้นต้นยกคดีขึ้นพิจารณาและคู่ความแถลงร่วมกันว่า โจทก์ได้นำพยานเข้าสืบโดยกระทำต่อหน้าจำเลยทั้งสองแล้ว ก่อนสืบพยานจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 ขอลองคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (4), 371 ประกอบมาตรา 83 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคสาม, 72 ทวิ วรรคสอง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันฆ่า

ผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ให้วางโทษประหารชีวิต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้อื่นไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและโดยไม่มีเหตุสมควร จำคุก 3 เดือน ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกตลอดชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว คงจำคุกตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 93 (3) คำขออื่นให้ยก โจทก์ร่วมอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ภาค 2 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ของกลางศาลมีคำพิพากษาให้รับไปแล้ว จึงให้ยกคำขอ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่า โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 289, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ธิบของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นายแสวง บิดาของนายมานพ ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ 1 หลบหนี ศาลชั้นต้นจำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความชั่วคราว ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามฟ้อง ให้จำคุกจำเลยที่ 2 ตลอดชีวิต ธิบของกลาง จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง แต่ให้รับหัวกระสุนปืนของกลาง โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาพิพากษายืน สำหรับจำเลยที่ 1 เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ 1 ได้เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552 ศาลชั้นต้นให้ยกคดีสำหรับจำเลยที่ 1 ขึ้นพิจารณาใหม่ จำเลยที่ 1 ขอลอนคำให้การเดิมแล้วให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาโดยรวมโทษทุกกระทงแล้ว ให้จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ส่วนคำขอ ให้รับของกลางให้ยก เนื่องจากศาลมีคำพิพากษาให้รับของกลางไปแล้ว โจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต โจทก์จำเลยที่ 1 ไม่อุทธรณ์ ส่วนโจทก์ร่วมอุทธรณ์เกี่ยวกับดุลพินิจในการลงโทษ ศาลชั้นต้นส่งสำนวนมาศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อวินิจฉัยไปพร้อมกับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วม ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน วันที่ 24 ธันวาคม 2557 ศาลชั้นต้นจดยางานกระบวนพิจารณา เรื่องการนัดฟังคำพิพากษา ศาลฎีกาที่เกี่ยวกับจำเลยที่ 2 โดยศาลฎีกาพิพากษายืน ให้ยกฟ้องสำหรับจำเลยที่ 2 และจดยางานกระบวนพิจารณาต่อไปว่า ในส่วนของจำเลยที่ 1 ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ไม่มีคู่ความอุทธรณ์ในสำนวนของจำเลยที่ 1 จึงให้ส่งสำนวนไปศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อพิพากษาในส่วนของจำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา โจทก์ว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 2 มีอำนาจพิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับความผิดของจำเลยที่ 1 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 เคยมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้วหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต แม้โจทก์และจำเลยที่ 1 จะไม่อุทธรณ์ แต่โจทก์ร่วมได้อุทธรณ์เกี่ยวกับดุลพินิจในการลงโทษของศาลชั้นต้นก็พอถือได้ว่าความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลชั้นต้นได้ส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อวินิจฉัยไปพร้อมกับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ซึ่งในคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้พิจารณาถึงพยานหลักฐานโจทก์

จำเลยแล้ว คงพิพากษายืน ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ปรากฏตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 2 คดีหมายเลขแดงที่ 3836/2554 ฉบับลงวันที่ 20 ตุลาคม 2554 ศาลชั้นต้นได้อ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ดังกล่าวให้จำเลยที่ 1 ฟังเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2554 และอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ดังกล่าวให้โจทก์และโจทก์ร่วมฟังเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555 คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ต่อมาศาลชั้นต้นกลับส่งสำนวนให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาพิพากษาเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 อีก และศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้พิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 โดยพิพากษายกฟ้อง (ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ฉบับลงวันที่ 10 เมษายน 2558) จึงไม่ชอบนั้น เห็นว่า คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต โจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ลงโทษประหารชีวิตจำเลยที่ 1 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยว่า เนื่องจากคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต แม้โจทก์และจำเลยที่ 1 จะไม่อุทธรณ์ ส่วนโจทก์ร่วมอุทธรณ์เกี่ยวกับดุลพินิจในการลงโทษของศาลชั้นต้น แต่ก็ไม่พอถือว่าความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ศาลชั้นต้นได้ส่งสำนวนมายังศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อวินิจฉัยไปพร้อมกับอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง กรณีจึงถือได้ว่า คดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้มีการพิจารณาตามอุทธรณ์ของโจทก์ร่วมและวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสองแล้ว และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 2 มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยคู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ดังกล่าว คดีเกี่ยวกับจำเลยที่ 1 จึงถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ส่งสำนวนให้ศาลอุทธรณ์ภาค 2 เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีในส่วนการกระทำของจำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 วรรคสอง ตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ 24 ธันวาคม 2557 และต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2558 จึงเป็นการไม่ชอบ ฎีกาโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น ส่วนฎีกาข้ออื่นของโจทก์นอกจากนี้ไม่จำต้องวินิจฉัย เพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลง พึงพิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ฉบับลงวันที่ 10 เมษายน 2558 คงให้บังคับคดีตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ฉบับลงวันที่ 20 ตุลาคม 2554

องค์คณะ

นิพนธ์ พิษยพานิชย์ · รัชพันธ์ ประพทุธนิตสาร · แก้ว เวศสุไธ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6881/2559>